

СТАНОВИЩЕ

от проф. д. изк. Свилен Стефанов за хабилитационните трудове на кандидатите за академичната длъжност „доцент” ст. преп. д-р Бойка Донева и д-р Юлиян Райчев.

Конкурсът на тема „Ново българско изкуство (1878 – 1960)“ е обявен за нуждите на катедра „Изкуствознание“ в НХА. На обявения конкурс се явили кандидатите ст. преп. д-р Бойка Донева, настоящ преподавател в катедра „Изкуствознание” на НХА и д-р Юлиян Райчев, който в момента преви втора докторантура в Университета на Женева в Швейцария. Научните приноси на двамата кандидати ще бъдат разгледани последователно.

Ст. преп. д-р Бойка Донева е сред най-утвърдените автори в българското изкуствознание, зад когото стои огромна професионална активност. В своята работа в НХА ст. преп. д-р Бойка Донева води лекционни курсове, които респектират със своята разностранност и хронологически рамки – и това се отнася, както до преподаването в т. нар. общи курсове, така и пред специализирана изкуствоведска аудитория. Наред с това тя е активен организатор на конференции, студентски и докторантски семинари, което прави нейната роля в научния живот на НХА изключително ценна. Ст. преп. д-р Бойка Донева е научен ръководител на много дипломанти и докторанти. Член е на редакционната колегия на академичното списание „Изкуство и критика“. Всички тези активности (тук не мога да изброя всички) са подробно описани в справките, приложени от кандидата.

Основният принос в професионалната работа на ст. преп д-р Бойка Донева се съдържа в нейните участия с доклади в национални и международни научни форуми, в нейните публикации, монографии и каталози, посветени предимно на сложните пътища на развитие на модерното и съвременно изкуство в България и неговата критическа рефлексия. Отново ще изтъкна, че списъкът с научни публикации на този кандидат е огромен и респектиращ. Напълно коректно в едно книжно тяло са събрани основните научни публикации, учебните помагала, докладите, както и учебниците, изготвени за нуждите на обучаваните студенти. Но най-интересния за мен текст е наскоро публикуваната книга на ст. преп. д-р Бойка Донева. Този основен хабилитационен труд е на тема «Българската критика и интерпретацията на националната традиция в изобразителното изкуство през 60-те години на XX век». Очевидно е, че това е подчертано приносен труд, посветен на особеностите на художествената критика в един много противоречив за културата ни период. Прогнозирам, че неговото значение тепърва ще се разкрива, защото неведнъж съм се позовавал и цитирал научни текстове на д-р Донева и добре осъзнавам тяхната стойност.

Кандидатът д-р Юлиан Райчев е все още с подчертано скромна професионална опит. Той е млад изкуствовед, който преди две години защити научната и образователна степен „доктор“ в катедра „Изкуствознание“ на НХА. Той е възпитаник на катедрата и всички ние със задоволство следим развитието на неговия интерес към изследването на приложно-декоративните изкуства в България, и по-специално, към стъклописта. Д-р Юлиан Райчев притежава похвалното желание да се занимава с преподавателска и научна дейност, но за съжаление неговата справка за научни приноси е не просто малка. Проблемът, е че тя не съдържа дейности, в които може да бъде открит научен, изследователски или реално приносен за изкуствознанието елемент. Но пък съдържа някои странни

твърдения, като например, че кандидатът е член на научния комитет по проекта за изданието „Българско изкуство 120 години“. Аз съм един от съставителите на тази поредица издания на СБХ, но никога не съм чувал за съществуването на подобен „научен комитет“. Както не мога да гледам сериозно и на присъствието в справката с творчески изяви на участие в предаването „Денят започва“ по БНТ. За съжаление, разбиранията ми за научен принос все още не са дотолкова либерални.

Поради съвкупността от всички изтъкнати причини, в заключение, убедено предлагам на уважаемото научно жури да присъди академичната длъжност “доцент” на кандидата ст. преп. д-р Бойка Донева.

проф. д. изк. Свилен Стефанов: /П/

31. 03. 2016 г.

София